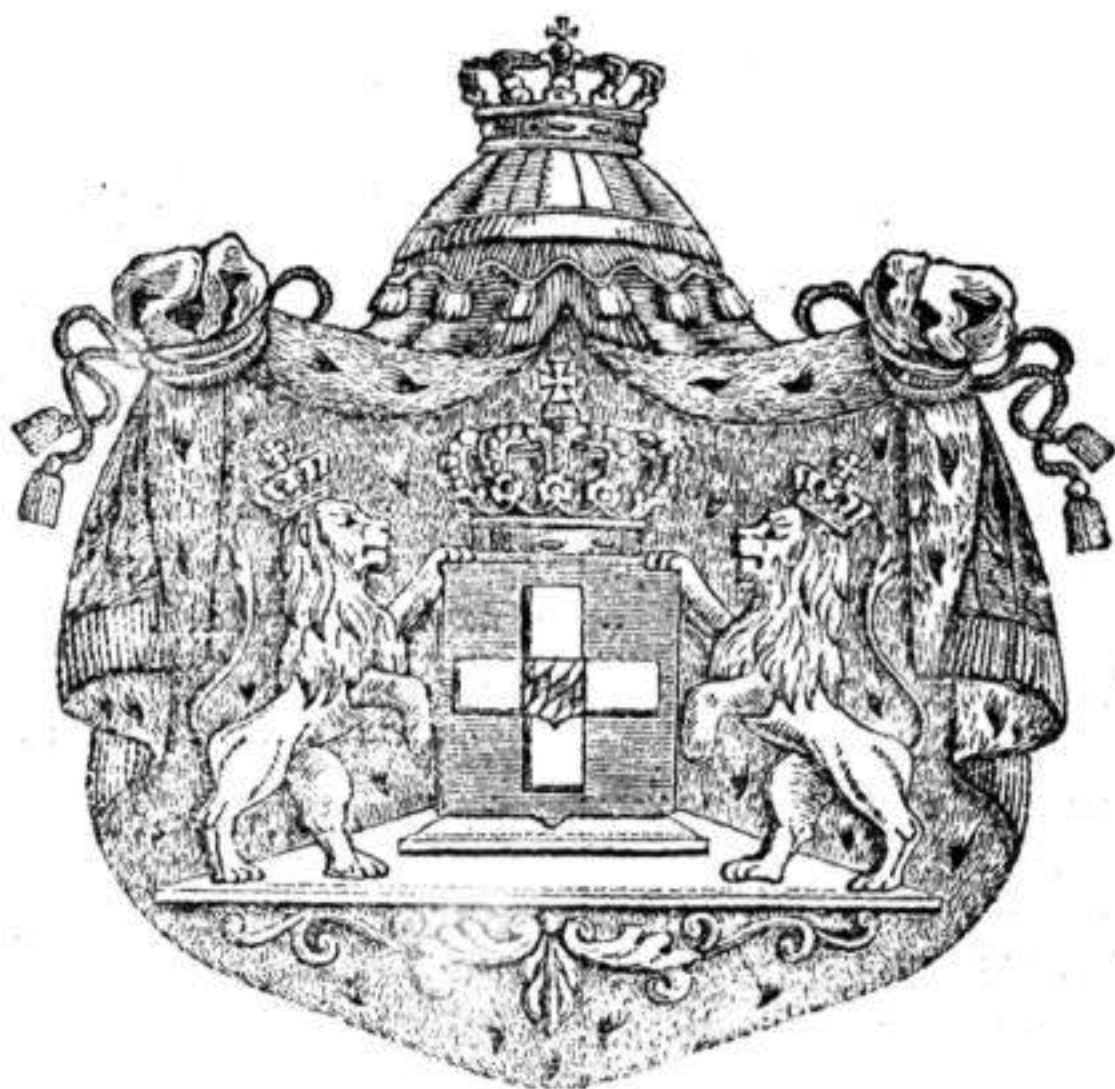

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθ. 3.

1835

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί παραδόσεως αναφορών και των αποφάσεών των. — 2) περί του επί των μελισσιών φόρου. — 3) περί συστάσεως έκτακτου στρατιωτικού δικαστηρίου κατά τους νεμους Ακαρνανίας και Αιτωλίας, Φωκίδος και Λοκρίδος. — 4) περί του διορισμού του στρατηγού Σμάλτς ως Γραμματέως της Επικρατείας επί των Στρατιωτικών. — 5) περί της διευθύνσεως της επί των Ναυτικών Γραμμάτων. — Αποποίησης περί της μεταξύ της Ελλάδος και του Μεγάλου Δουκάτου της Βάδης γενόμενης συνθήκης, αφορώσης την κατάργησιν των επί της εξαγωγής των υπαρχόντων λαμβανόμενων δικαιωμάτων. — Διορισμοί.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί παραδόσεως αναφορών και των αποφάσεών των.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διά να δώσωμεν εις τους αγαπητούς και πιστούς Ημών υπηκόους νέον δείγμα των φιλοδικαίων αισθημάτων Μας, διά να διαγράψωμεν εις αυτούς τα μέσα, διά των οποίων να θεραπεύωσι πάντοτε ογλήγωρα τας τυχόν δικαίας προσκλαύσεις των και παράπονα, διά να ενεργήται προσέτι άπροσβλήτως ή έννομος άρμοδιότης των συζηθεισών δημοσίων άρχων, και διά να εισαχθῇ έντελής τάξις εις την διοίκησιν του Κράτους, χωρίς να έμφράζωμεν την προς Ημάς φέρουσαν όδόν, προτάσσομεν και διατάττομεν τα εξής.

Α.

Πάσα αναφορά περί πραγμάτων, υπαγομένων εις την δικαιοδοσίαν, ήτοι απαιτούντων άπλην γνωμοδότησιν Αρχής τινος του Κράτους, πρέπει να διευθύνεται άμέσως

εις αυτήν προς άποφυγήν άνωφελοῦς πολυγραφίας και προς ταχείαν της ύποθέσεως διεκπεραίωσιν.

Β'.

Όλαι αι άρχαι του Κράτους όφείλουν ν' αποφασίζωσι τάχιστα περί έκάστης αναφερομένης ύποθέσεως· ειδέ μη, ό αναφερόμενος έχει το δικαίωμα να έγκαλέση την άμέλειαν ταύτην και ν' αναφερθῇ εις την προϊσταμένην άνωτέραν άρχήν, όταν παρέλθουν 30 ήμέραι, άφ' ής ήμέρας παραδοθῇ ή αναφορά, ήτοι, άνίσως πρόκειται κίνδυνος εξ αιτίας της άργοπορίας, όταν παρέλθῃ ό διά την άπόφασιν άπολύτως αναγκαίος καιρός.

Περί δε των αιτήσεων διά διορισμούς και διά προβι-
βασμούς δεν συγχωρεῖται εις ουδεμίαν άρχήν να έκδώσῃ ιδιαιτέραν τινά άπόφασιν, πριν έκδοθῇ επί τούτω διάταγμα· άλλ' όφείλει μόνον να ύποβάλῃ έκθεσιν της αιτήσεως κατά την τάξιν της ύπηρεσίας, αναφέρονσα εις τας προτάσεις της πάντοτε τα όνόματα όλων των ζητούντων να διορισθῶσιν ή να προβιβασθῶσι, και έπισυνάπτουσα τας πρωτοτύπους αὐτῶν αναφοράς.

Γ'.

Αι αναφοραι δύνανται να διευθύνωνται προς Ημάς αὐτούς και να Μᾶς έγχειρίζωνται άπ' ευθείας, ή να παραδίδωνται εις το Άνακτοβουλευιον (cabinet) Ημών κατά τας ακόλουθους περιστάσεις.

α. Όταν ό αναφερόμενος νομίζῃ, ότι τόσον ή άπόφασις

τῆς πρώτης ἀρμοδίας Ἀρχῆς ὅσον καὶ αἱ ἀποφάσεις ὅλων τῶν λοιπῶν κατὰ σειράν προϋσταμένων Ἀρχῶν δὲν ἐξεδόθησαν ἐγκαίρως εἰς τὰς αἰτήσεις καὶ τὰ παράπονά του, ὅτι εἶναι ἄδικοι, ἢ ὅτι ἀπέδωκαν ἀρνητικαὶ χωρὶς τινα ἀποχρῶντα λόγον.

Β'. Ὅταν ἡ αἴτησις ᾗναι διὰ περίθαλψιν, χάριν, ἢ δι' ἀντικείμενα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν Ἀρχῆς τινος.

Δ'.

Αἱ παρὰ τῶν Ἀρχῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις, ἥτοι οἱ λόγοι, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἀναφερόμενοι ἐζήτησαν ματαίως τὴν ἀπόφασιν, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται πάντοτε εἰς τὰς ἀναφορὰς ὡς πιστοποιητικά, διὰ νὰ ἐκδίδεται ἀμέσως ἡ ἀπάντησις, ἥτοι ἡ ἀναγκαία διαταγή.

Ε'.

Διὰ νὰ δίδεται τακτικὴ ἀπόφασις, πρέπει ἡ ἀναφορὰ νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ ζητούμενον πρᾶγμα ἀκριβέστατα, καὶ νὰ διαλαμβάνῃ ὅλα, ὅσα δύνανται νὰ ἔχουν ἐπὶ ῥοιάν τινα εἰς τὴν ἀπόφασιν. Ἐπιπλέον ἡ σύνθεσις πρέπει νὰ ᾖ συντομος, τὸ ὕφος σαφές, οἱ χαρακτῆρες εὐανάγνωστοι καὶ εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικὴν εἰς τὸ Ἀνακτοβουλευίον Ἡμῶν ὅμως αἱ ἀναφοραὶ δύνανται νὰ δοθῶσι καὶ εἰς Γαλλικὴν ἢ Γερμανικὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὴν ὀπισθεν πλευρὰν τῆς ἀναφορᾶς πρέπει νὰ σημειώνεται πάντοτε τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου, ὁ τόπος καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς διαμονῆς του, καὶ τὸ ἀντικείμενον προσέτι τῆς αἰτήσεως, εἰς συντομωτάτην περίληψιν.

Ζ'.

Δὲν εἶναι ποσῶς ἀναγκαῖον νὰ φέρωσιν ἢ νὰ πρᾶξωσιν οἱ ἀναφερόμενοι αὐτοπροσώπως τὰς ἀναφορὰς των, καὶ νὰ περιμένωσι διὰ τὴν ἀπόφασιν· τοῦτο δὲν φέρει εἰς αὐτοὺς ἄλλο παρά δαπάνην καιροῦ καὶ χρημάτων, καὶ ἐκτὸς τούτου ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται σχεδὸν πάντοτε, ἀφοῦ πρῶτον ληφθῶν πληροφορίαι.

Ζ'.

ὑποθέσεις στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὑπηρεσίας δὲν δύνανται νὰ φερθῶσιν εἰς Ἡμᾶς ἢ εἰς τὸ Ἀνακτοβουλευίον Ἡμῶν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῶν ἔχοντες συμφέρον, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ. Αἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεῖαι ὅμως ὀφείλουν ὅχι μόνον νὰ προντίζωσι διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ τακτικὴν συζήτησιν τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, ἀλλὰ χρεωσθῶν μάλιστα ὅταν ζητήσουν οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ Μᾶς καθυποβάλλουν μὲ τὰ ἀνήκοντα πρακτικὰ καὶ τὰ κατὰ τῶν ἰδίων ἀποφάσεων των παράπονά, ἀνίσως ἡ ὑπόθεσις ἐξετάσῃ ἤδη τακτικῶς.

Η'.

Γινώσκειται προστούτοις ῥητῶς, ὅτι δὲν δύναται

νὰ ἐκκληθῇ εἰς Ἡμᾶς καὶ νὰ πεμφθῇ εἰς τὸ Ἀνακτοβουλευίον Ἡμῶν κἀμμία ὑπόθεσις, ἥτις, ἐκκαλεσθεῖσα εἰς τὰ ἀρμοδία δικαστήρια, ἢ εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχάς, εἰς τὰς ὁποίας παρεχωρήθη δικαστικὴ τις ἐξουσία, ἐκρίθη τελεσίδικος.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουν νὰ ἐξηγήσωσιν ἀκριβῶς εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδ. τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ διαφροντίσωσι τὴν προσήκουσαν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀνακτοβουλίου ΔΕΜΑΪΡ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ διὰ τὸ 1834 ἔτος προσδιορισθεὶς ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος (διάταγμα ἀπὸ 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1834, ἐφημερ. τῆς Κυβερ. σελ. 191) θέλει εἰσπραχθῇ ἀπαράλλακτα καὶ διὰ τὸ 1835.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ στρατηγοῦ Σμάλτης ὡς Γραμματεῖος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπιφορτίσωμεν τὴν διεύθυνσιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, κενῆς ἤδη οὐσῆς τῆς θέσεως ταύτης, εἰς τὸν ἡμέτερον ὑποστρατηγὸν καὶ ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων Κ. Σμάλτης.

Διατάττομεν δὲ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας νὰ προσυπογράψῃ τὸ παρὸν διάταγμα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματεῖος τῆς Ἐπικρατείας.
I. PIZOS.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διεύθυνσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μέχρις οὐ ἐκδώσωμεν τὰς ἀνάγκαιας διατάγας περὶ τῆς διεύθυνσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἐπιφορτίζομεν προσωρινῶς ταύτην εἰς τὸν στρατηγὸν Σμάλτης, διευθύνοντα ἤδη τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας,
I. PIZOS.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τῆς Βάδης γενομένης συνθήκης, ἀφορώσης τὴν κατάργησιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων λαμβανομένων δικαιωμάτων.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ Β. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τῆς Βάδης ἐκλείσθη συνθήκη, δυνάμει τῆς ὁποίας ὑποχραιοῦνται ἀμφότερα τὰ Κράτη

ἀπὸ τῆς 13 (25) Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ μὴν ἐπιβάλλωσι τοῦ λοιποῦ φόρους ὁποιοσδήποτε ἐπιβαρυντικούς ἐν περιπτώσει μεταναστεύσεως ἢ κληρονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1835.

ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
I. PIZOS.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Δι' ἀποφάσεως τῶν 6 (18) Ἀπριλ. τοῦ τ. ε. ἐνεκρίθη ἡ παῦσις τοῦ παρὰ τῷ γραφεῖω τῆς δημοσίου οἰκονομ. γραφείως Δ. Ἡσαΐα καὶ ἀντ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ Κ. Σ. Σπηλιωτάκης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου τοῦ τ. ε. Β. διατάγματος ἐγίναν οἱ ἐξῆς διορισμοὶ καὶ μεταθέσεις:

Ὁ Ἀλέξανδρος Ἐδιπίδης πρόην γραμμ. τῆς νομαρχίας Εὐβοίας ἐπροβιβάσθη ἑπαρχος Πρασιῶν.

Ὁ Κ. Π. Μοναστηριώτης ἑπαρχος Ἀχαρνανίας μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν νεωστὶ σχηματισθεῖσαν κατὰ τὸν νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος ἐπαρχίαν τῆς Διποταμίας· εἰς Ἀχαρνανίαν δὲ μετετέθη ὁ ἑπαρχος Ναυπακτίας Κ. Κριεζῆς ὁμοῦ μετὰ τοῦ βοηθοῦ του Χρυτοξέργη.

Ὁ Κ. Ι. Βιζούλας ἐξ Ἠπείρου διωρ. ἑπαρχ. Ναυπακτίας.

Ὁ Κ. Ι. Βουλπιώτης διωρίσθη ἑπαρχος Φθιώτιδος ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Χατζίσκου παύοντος τῶν χρεῶν του, διορισθσομένου ἐπομένως εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Ὁ γραμμ. τοῦ ἐπαρχοῦ Ἀχαρνανίας Β. Παλαμᾶς μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν Τροιζηνίαν, ἀντὶ τοῦ Κ. Θ. Γριπάρη διορισθέντος εἰς οἰκονομ. ὑπηρεσίαν.

Διὰ τῆς ἀπὸ 17 Ἰουνίου τοῦ τ. ε. Β. ἀποφ. ἀνετέθησαν προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπαρχοῦ Μεγαρίδος εἰς τὸν Κ. Θεόδωρον Χαϊδᾶν, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Εὐστρατίου Πετρίδη.

Διὰ τῆς ἀπὸ 5 Ἰουνίου τοῦ τ. ε. Β. ἀποφ. προσδιωρίσθη μηνιαία σύνταξις ἀνά δέκα δραχ. εἰς τὴν χήραν καὶ μητέρα τοῦ φονευθέντος ἐθνοφύλακος εἰς τὴν συμβᾶσαν εἰς Θερμοπύλας κατὰ τὴν 3 Μαΐου κατὰ τῶν λησῶν μάχην, Γιαννάκην Φυλακτοῦ· ἀλλὰ διὰ τὴν χήραν μόνον μέχρι τῆς ἐνδεχομένης δευτερογαμίας τῆς θέλει ἐξακολουθῇ ἡ σύνταξις τῶν 10 δραχμῶν.

Ἐπίσης προσδιωρίσθη εἰς τὴν χήραν καὶ τὸν υἱὸν τοῦ πεσόντος Λούκα Παπαδημητρίου καὶ διὰ τοὺς δύο ὁμοῦ μηνιαία σύνταξις εἴκοσι δραχ. Ἐὰν δὲ ἡ χήρα ἔλθῃ εἰς δεύτερον γάμον, τότε παύει ἡ σύνταξις· ἐπίσης δὲ παύει καὶ ἡ διὰ τὸν υἱὸν σύνταξις τῶν δέκα δραχμ. ἅμα ἐκπληρώσῃ τὸν 18 χρόνον τῆς ἡλικίας του.

Διὰ δὲ τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀθανασ. Ρίζου προσδιωρίσθησαν δρ. 300, αἱ ὁποῖαι θέλουσι τῇ δοθῶν, ὅποτε ὑπανδρευθῇ, ὡς προικοδοτήσεις.

Δίδονται προσούτοις καὶ εἰς τοὺς κατ' ἐκείνην τὴν περίστασιν πληροθέντας Καρανάσσον καὶ Ἰωάννην Δημητρίου εἰς ἓνα ἕκαστον ἀνά 100 δρ. διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς ἔξοδα τῆς θεραπείας των.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου κατὰ τοὺς νομοὺς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, Φωκίδος καὶ Λοκρίδος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἀναφοράς βλέπομεν ὅτι ἡ λησεία προβαίνει αὐξανούσα εἰς τοὺς νομοὺς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, ὥστε τὰ συνηθὴ βιασικὰ μέτρα δὲν ἐπαρκοῦν εἰς ἀποκατάστασιν τῆς εὐχίας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 511 §. 2. τῆς ποιν. δικονομ., καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Συσταίνεται ἐκτάκτον στρατιωτικὸν δικαστήριον κατὰ τοὺς νομοὺς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, τὸ ὁποῖον θέλει ἐμβῇ ἀνυπερθέτως εἰς ἐνέργειαν ἅμα γενῇ ἡ νόμιμος διακήρυξις.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ διακήρυξις θέλει γένει εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης ἐπαρχίας κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους τύπους εἰς τὰ ἄρθρα 514, 515 καὶ 516 τῆς ποιν. δικονομ. ἀπὸ 10 (22) Μαρτίου παρελθόντος ἔτους.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ στρατιωτικὸν τοῦτο δικαστήριον θέλει ἐδρεῦε κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸ γεν. κρατοπέδον τοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ ἀσφαλείας ἀποσταλέντος παρ' ἡμῶν διοικητοῦ στρατευμάτων Ἰπποστρατήγου καὶ ἀρχηγοῦ τῶν γεν. ἐπιτελῶν Μας, Κυρίου Γόρδωνος.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἐκτάκτον στρατιωτικὸν δικαστήριον δύναται, ἀφοῦ συνεννοηθῇ μὲ τὸν γεν. διοικητὴν τῶν στρατευμάτων, νὰ μεταθέσῃ τὴν ἐδραν τοῦ ἐκτός τοῦ γεν. κρατοπέδου, ἐντός ὅμως τῶν ὑπὸ ἐκτάκτον στρατιωτ. δίκην νομῶν. Ὅφείλει δὲ νὰ καμνῇ τὰς συζητήσεις του πάντοτε ἐν πλήρει συνεδριάσει καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὰς ἀποφάσεις του εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἡμῶν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ γεν. διοικητὴς τῶν στρατευμάτων θέλει δώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον τοὺς πρὸς περιφρούρησιν ἀναγκαίους χωροφύλακας καὶ ἄλλους στρατιώτας.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ στρατιωτικὸν δικαστήριον θέλει δικάσῃ κατὰ τὴν

ἀρμοδιότητά του καὶ κατὰ τὰς εἰδικωτέρας διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας, ἄρθρ. 511-541, πᾶσαν λησείαν καὶ τοὺς συνοδεύοντάς αὐτὴν φόνους καὶ ἐμπρησμούς, ὅσοι συμβῶσιν εἴτε συνέβησαν ἤδη εἰς τοὺς ῥηθέντας δύο νομούς, ἀνίσως οἱ τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα πρὶν τῆς διακήρυξεως πράξαντες ἐνοχοὶ δὲν εἰσῆχθησαν ἤδη εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια διὰ τινος δικαστικοῦ βουλεύματος.

Ἄρθρ. 7.

Ὅλα τὰ ῥηθέντα ἐγκλήματα, τὰ ὅποια ἤθελον γένει μετὰ τὴν διακήρυξιν, θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 512 §. 3 τῆς ποιν. δικονομ. Τὰ δὲ πρὶν τῆς διακήρυξεως γενόμενα τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ἐν γένει ἰσχύοντάς ποινικοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 8.

Τοῦ ἐκτάκτου τούτου δικαστηρίου διορίζομεν :

1) Πρόεδρον, τὸν συνταγματάρχην καὶ στρατιωτικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ νομοῦ, Κ. Ἀνδρέαν Λόντον.

2) Δικαστάς :

α. Τὸν Κ. Γεώργιον Καραμάνον, δικαστὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείου.

β. Τὸν Κύριον Π. Ἰγγλέσην δικαστὴν τοῦ ἐν Πάτραις πρωτοδικείου.

γ. Τὸν ταγματάρχην Κ. Πιέτ Δεσαμπέλην.

δ. Τὸν εἰς τὸ 2 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς λοχαγὸν Κ. Γ. Καρατζᾶν.

3) Εἰσαγγελέα τὸν Κ. Μ. Κασσιέρην, εἰσαγγελέα παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδίκαις.

4) Γραμματεᾶ τὸν Κ. Ἰ. Κ. Φεγγαράν, γραμματεᾶ τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καθόσον ἀνάγεται εἰς ἐκάστην, ἀνατίθεται ἡ ἐκτελεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Οὕτως ἐδόθη πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,

Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

